

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **Ing. J. R.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, Zborovská 81/11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2025, čj. 008338/2025/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 10. 3. 2026, čj. 52 A 5/2025-65,

t a k t o :

- I. Žádost o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku **s e z a m í t á .**
- II. Žádost o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi **s e z a m í t á .**
- III. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- IV. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (*stěžovatel*) podal kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu označenému v záhlaví. Stěžovatel spolu s kasační stížností požádal o osvobození od soudních poplatků a navrhl, aby mu byl ustanoven zástupce z řad advokátů. NSS žádost zamítl usnesením ze dne 23. 4. 2026 a současně stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku. Stanovil mu k tomu lhůtu 15 dnů a poučil ho o následcích nevyhovění této výzvě.

[2] Usnesení s výzvou bylo stěžovateli doručeno dne 23. 4. 2026. Lhůta k zaplacení soudního poplatku tedy marně uplynula dne 11. 5. 2026. Tohoto dne stěžovatel zaslal Nejvyššímu správnímu soudu doplnění k usnesení o zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků, se kterým spojil žádost o prodloužení lhůty k úhradě soudního poplatku a předložení plné moci udělené advokátovi. Žádost byla odeslána 11. 5. 2026 ve 22:03:07 (dodána do datové schránky soudu ve shodný okamžik).

[3] Poplatková povinnost vzniká již podáním kasační stížnosti, tím nastává i splatnost poplatku [§ 4 odst. 1 písm. d) a § 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích]. Samotnou povinnost soudů vyzvat poplatníka k úhradě splatného soudního poplatku tedy lze do jisté míry považovat za dobrodiní. Lhůta k zaplacení soudního poplatku je soudcovskou propadnou lhůtou. Lze ji před jejím uplynutím prodloužit v souladu s § 40

odst. 5 věty poslední s. ř. s. (stejnou úpravu obsahuje i § 55 o. s. ř.). Předseda senátu tak však může učinit pouze před jejím uplynutím, a to na návrh účastníka (podaný ve lhůtě) či bez návrhu. Podáním žádosti o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku se její běh nepřerušuje a toto podání nemá za následek zrušení původní výzvy k zaplacení soudního poplatku, po kterém by měl soud povinnost vydat novou výzvu s novou lhůtou k zaplacení. Takový postup by popíral samotný smysl stanovení lhůty (časového úseku s definovaným koncem), neboť by vedl k absurdnímu důsledku, že i po zamítnutí takového návrhu by k prodloužení lhůty fakticky došlo již tím, že byl tento návrh podán. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že po marném uplynutí lhůty k zaplacení soudního poplatku soud řízení zastaví (viz závěry usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 4. 2023, sp. zn. 23 Cdo 761/2023, zopakované např. v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 1. 2025, sp. zn. 33 Cdo 1184/2024).

[4] Stěžovatel odeslal žádost o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku dvě hodiny před jejím koncem. NSS tak prakticky ani neměl možnost o ní do konce propadné lhůty rozhodnout. To však nemůže jít k tíži stěžovatele, který svou žádost podal včas. Za této situace se NSS žádostí stěžovatele zabýval a konstatuje, že neobsahuje žádné skutečnosti ani tvrzení, které by opodstatňovaly její důvodnost. Stěžovatel v ní uvedl, že nastoupil do nového zaměstnání, avšak první mzdu obdrží až v červnu. Jedná se tedy o dočasný problém likvidity, nikoli o trvalou neschopnost poplatek uhradit. Nynější úhrada soudního poplatku by pro něj představovala citelný zásah do možnosti hradit základní životní a bytové náklady.

[5] NSS uvádí, že stěžovatelova finanční situace se oproti době, kdy NSS zamítl jeho žádost o osvobození od soudních poplatků, nijak nezhoršila a stěžovatel nic takového ani netvrdí. Stále tak platí závěr, že dosavadní skutková zjištění svědčí o dostatečné majetnosti stěžovatele k tomu, aby si sám hradil výdaje související s přístupem k soudu, což NSS řádně zdůvodnil v usnesení ze dne 23. 4. 2026, čj. 10 As 59/2026-32, body 6-10. Naopak se stěžovatelova majetková situace zlepšila tím, že si našel zaměstnání a lze očekávat, že bude mít opět stabilní příjem.

[6] NSS proto žádost o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku zamítl (výrok I). NSS současně rozhodl o zamítnutí žádosti o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi (výrok II). Vyhovění žádosti by na jednu stranu postrádalo smysl s ohledem na zamítnutí žádosti o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku. Za druhé stěžovatel neuvedl žádné mimořádné okolnosti, které by mu v hledání a nalezení právního zastoupení bránily či mu tuto snahu neúměrně ztěžovaly. Lhůta 15 dnů je dostatečným časem k tomu, aby si stěžovatel advokáta zajistil.

[7] Podle § 47 odst. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že po marném uplynutí lhůty stanovené k zaplacení soudního poplatku soud řízení zastaví. Stěžovatel soudní poplatek ani přes výzvu soudu ve stanovené lhůtě nezaplatil, proto NSS řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s. (výrok III).

[8] Jelikož bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.; výrok IV).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 25. května 2026

Ondřej Mrákota
předseda senátu